

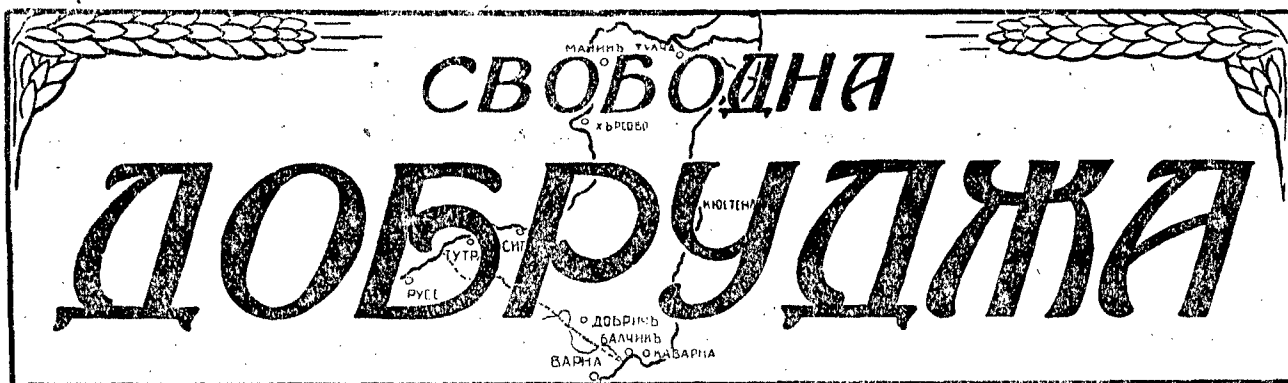
Годишен абонамент:

За България 80 лв.
За странство 160 лв.
За Америка 2 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

2 лева кв. см.

Брой 1 левъ

ОБЪДЕНЪ СЛЕДПРАЗНИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абонаментитъ се придружава съ сумата

Редактира комитетъ

Адресъ „Св. Добруджа“ — София

Отговоренъ редакторъ

Т. ХРИСТОВЪ

Игра съ поробенитъ

Най-несериозниятъ въпросъ за голъмитъ политики на западъ е тоя за малцинствата. На пукъ на сжществуващитъ договори и на всъка съвестъ, тѣ се и гаврятъ съ него.

Нѣма да повтаряме това, което стократно до сега сме казвали по превратнитъ тълкувания правени въ О. Н. по сжщия въпросъ. Сърдятъ ни се, па се и озлобяватъ много приятели, като казваме, че се лигавятъ съ него. Но какво значи това, — на деветата година отъ подписването на договоритъ за малцинствата, следъ като по два лъжи се събиратъ въ годината на конференции, съюза за миръ чрезъ двото за О. Н. тая година въ Хага, да поставя сега на дневенъ редъ въпроса:

— Справедливъ ли, е или не режима за правата на малцинствата?

Та, ако не бѣше справедливъ, защо е оформенъ въ специални договори между главнитъ велики сили и малкитъ тѣхни креатури — победители?

Дванадесетата пленарна конференция възприема тоя дневенъ редъ и го рази-

сквала. И понеже го намерила за справедливъ, решила, да се пристъпи къмъ едно общо проучване на въпроса и резултатитъ постигнати отъ досегашната система, за да го препоръчатъ после на О. Н., да благоволи и го впише въ своя пактъ.

Значи въпросътъ за малцинствата е нѣщо ново, паднало сега отъ небето, та ще се проучва, анкетира и препоръчва. Трай ко нѣо за зелена трѣва!...

Тая цѣла история е вече гнѣсна и възмутителна. Такава е сждбата на всички въпроси, които засегатъ подтиснатитъ народи, когато се разискватъ въ дружества напълно неестествени — на вълци и агнета. И ако сжществуващата система на насилие и обезправяване е потрѣбна и удобна на нѣкой, подтиснатитъ народни маси трѣбва да разбератъ, че само въ федериране на тѣхнитъ сили извънъ средата на угнетителитъ и насилницитъ-победители, лежи залога за тѣхната успѣшна борба.

Всичко друго е игра и заблуждение.

Мусолини се тревожи

Опасността отъ Балкани-тѣ. За малцинствата

Сътрудникътъ на Локалъ Анцайгеръ Ролфъ Бранди е билъ приетъ въ Римъ отъ Мусолини. Първиятъ информиралъ последния че Балдуинъ английския м-ръ председателъ му е говорилъ за опасноститъ които идватъ отъ изтокъ.

— Балдуинъ визира ли Балкани-тѣ? Ами Брианъ произнесе ли се предъ васъ за Локарно и окупацията на Ренания? — любопитно запитвалъ Мусолини.

Следъ като изложилъ своята политика, тѣй както е очерталъ, въ последната си речъ, Мусолини говорилъ за италианската младежъ, която единъ денъ щѣла да вземе сждбинитъ на цѣла Европа. (!) По отношение на немския въпросъ въ Горния Адигъ, казалъ, че било дребна работа и че той се повдигалъ не отъ самитъ малцинства, а отъ антифашиститъ въ Европа и отъ неговитъ неприятели, и за това той нѣмало да отстъпи.

Разбира се, когато трѣбва да се откаже все ще се намери какво да се каже.

Ами по инспирациитъ на Балкани-тѣ и убийствата — тамъ Италия е въ правото си. Логика на империалисти.

Донецката афера

Процесътъ по Донецката афера завърши съ осъждането на 11 души на смъртъ. Централниятъ изпълнителенъ комитетъ на съвѣтитъ е видоизмѣнилъ наказанието за 6 души като го замѣнилъ съ 10 год. затворъ, а потвърдилъ смъртното наказание за останалитъ 5 души, които сж екзекутирани.

Тиролцитъ протестиратъ

противъ Италия

Италианскиятъ режимъ въ Горния Адигъ спрѣмо нѣмцитъ е тоже едно насилие върху правата за малцинствата. Когато се констатира това, Мусолини се оскръбява, защото смѣта, че никой нѣма право да се мѣси въ италианския суверинитетъ и империализмъ. 296 общини отъ австрийския Тиролъ сж депозирали на австрийското правителство едно изложение-протестъ срещу лошото третиране на тиролцитъ останали въ Италия, който протестъ тѣ искатъ да се съобщи на всички европейски сили.

Журналъ Д'Италия пише, че съ това лошо се служело на мира и е въ противоречие съ декларациитъ на Германия за мира. Значи като се потискатъ и унищожаватъ малцинствата се служи на мира, а като се оплакватъ тѣ се служи противъ мира. Безсрамна провокация!

Конфликта Полша-Литва

Война или федерация

Последнитъ водени преговори между Литва и Полша не само че пропаднаха, но и създали по-голѣми усложнения. Литванския м-ръ Валдемарсъ преди всички други въпроси отъ икономически характеръ, искалъ да се реши първо въпроса за възвръщането на Вилна, а сжщо така Полша да оттегли на 50 км. войскитъ си задъ старитъ граници. Така Полша и Литва продължаватъ да стоятъ въ положение на война отъ 8 години вече. Ржководителитъ на О. Н. продължаватъ да поддържатъ Полша срещу съ вѣтска Русия, не смѣе да я насили да удовлетвори справедливитъ претенции на Литва върху Вилненската областъ, а само препоръчва „благоразумие“.

Сега французитъ излизатъ съ нова формула да се образува отъ дветъ държави федерация.

Федерация обаче съ неравни права никжде нѣма.

Лордоветъ и малцинствата

Споредъ Le Temps, камарата на лордоветъ въ Лондонъ се занимава и съ въпроса за националнитъ малцинства. Щомъ и лордоветъ започнаха да приказватъ ще излѣзе наистина че тоя въпросъ е „справедливъ“. Бившиятъ социал. м-ръ Лордъ Пармооръ повдигналъ въпроса да се даде на малцинствата правото да сезиратъ сами съвета на О. Н. Защитилъ тезата на Титони отъ 1919 г., че нѣкои държави-макаръ и да не сж обвързани съ договоритъ относещи се до малцинствата, като Италия напр., морално сж задължени да ги спазватъ.

Лордъ Гишендамъ отъ името на правителството отговорилъ, че Англия не може да се бърка въ вътрешнитъ работи, особено на една приятелска държава, каквато е Италия. Не може казалъ сжщия да се повдига въпросъ за ревизията на договоритъ за малцинствата, до като не се докаже, че режима за протекцията на малцинствата, не е пропадналъ. А известно е, че тия договори никжде не се прилагатъ, а се и оспорватъ като несправедливи.

Ето още едно доказателство, че никога сериозно не сж гледали на договора за малцинствата.

За бѣжанцитъ въ Разградско

По поводъ търканията между бѣжанцитъ — добруджанци и тия отъ западнитъ покрайнини, въ с. Шекере Разградско, в. „Западнo Ехо“ отправя апелъ къмъ последнитъ да бждатъ винаги въ съгласие съ добруджанци, защото сждбата на единитъ и другитъ е еднаква. Сжщия апелъ има смисълъ и за добруджанци.

Федерализма въ Югославия

Идеята за федерализма въ Югославия се засилва, особено следъ извършения атентатъ въ Скупщината и съ играта около министерската криза. Въ Хърватско, Войводина и Банатъ автономизма се подема отъ самитъ маси издигайки искания за създаване на отдѣлни парламенти съ своя администрация и финансова организация.

Натоварването на генералъ Хаджичъ да състави новия кабинетъ гони задачата чрезъ военна диктатура да се унищожи всѣка проява на федерализма. Развиващитъ се днесъ събития въ Югославия сж отъ първостепенна важностъ за бждащето на Балкани-тѣ.

Нови убийства

въ Бѣлградъ

На 12 т. м. по обѣдъ началникътъ на Обществената безопасностъ въ Бѣлградъ Жика Лазичъ е билъ стрелянъ въ кабинета му отъ нѣкой Момчилъ Ивановичъ отъ Шипъ! Засѣгнатъ въ главата Жика Лазичъ не умрѣлъ. Лѣкаритъ вѣрватъ да го спасятъ. Атенаторътъ стрелялъ въ слѣпото си око и е въ агония.

Жика е Лазичъ известенъ българоубиецъ. Той е единъ отъ най-голѣмитъ инспиратори на маса убийства и просеси срещу македонскитъ българи.

Но тия убийства отъ кждето и да се устройватъ носятъ по-голѣми нещастия за балканскитъ поробени народи и тѣ сж, които плашатъ винаги счупенитъ грънци.

Гатанка

Италия отказва права на малцинствата въ Горния Адигъ. Франция отказва права на фламандци, бретонци, корсиканци и елзасци.

Испания machка каталонцитъ. Полша се мчи да асимилира 7 мил. украинци и литванци, да ограбва немцитъ и за владѣе цѣла Украйна.

Чехославия отказва правата на унгарскитъ и моравскитъ малцинства.

Югославия не признава малцинства въ Македония, нито права на хървати, словенци, българи, черногорци, банатци, далматинци и бошнаци.

Ромъния денационализира Бесарабия, Добруджа, Буковина, Трансилвания и Банатъ.

Англия потрива ржце и експлоатира 400 милиона хора по свѣта.

Има ли причини за война?

Четете въ-къ

„Свободна Добруджа“

Министерска криза въ Ромъния

Конфликта Братияно Титулеско. Ромъния международно-злѣ Маневритъ на Братияно съ Аввереско и малцинствата.

Букурещъ, 12.VII.1928 г.

Както съобщихме по-рано въ Ромъния сжществува министерска криза Титулеско стои още условно въ кабинета. Той е поставилъ условия на Братияно за образуване на широко-коалиционенъ кабинетъ и пречистване на дипломатическия корпусъ, за да има успѣхъ Ромъния въ външната си политика. Титулеско счита, че международното положение на Ромъния е твърдѣ злѣ компрометирано и слабо защитено.

Братияно не кредитира разбиранията на Титулеско. Последния е въ оставка. Очаква се, че тя ще продължава да тормози Братияновото правителство, до като бжде съборено отъ властятъ. Срещу по следното водятъ решителна борба национал-цариниститъ, позициитъ на които ежедневно растатъ всрѣдъ маситъ. Братияно маневрира въ последно време съ Аввереско и прави мили очи къмъ малцинствата, а които обещава голѣми кон-

Настанени бѣжанци

До месецъ мартъ т. г. сж настанени бѣжански семейства, както следва: въ Бургаския окръгъ — 5742 семейства, въ Варненския окръгъ — 479, въ Видинския — 235, въ Врачанския — 475, въ Петричкия 2615, въ Пловдивския — 33, въ Русенския — 249, въ Търновския — 370, въ Хасковския — 1627 и въ Шуменския окръгъ — 705 семейства. За времето отъ мартъ до края на май сж настанени още: въ Бургаския окръгъ — 595 семейства, въ Варненския — 143, въ Петричкия — 605, въ Русенския — 15, въ Мазанлийския — 70, въ Търновския — 16 и въ Хасковския окръгъ — 412 семейства. Всички настанени бѣжански семейства до края на май т. г. възлизатъ 14850 семейства.

Снабдяванитъ съ земя бѣжанци споредъ закона иматъ право на стопански и жилищни пострройки. За сега сж въ строежъ около 10 000 къщи.

цесии. Разбира се, че това е до като мине моста. Сочи се Титулеско като бждащ м-ръ председателъ въ едно широко коалиционно правителство съ нац.-цариниститъ.

Процесът на Елзаският автономисти

Свидетелски показания. — Единството на елзас-лоренци. — Борба против асимилацията, за независим Елзас. — Какво искат комунистите.

VIII

След агент-провокатора Рил депозира показания шефа на обществената безопасност в Мюлуз Болц. Той казва:

— Рил ми донесе сведения. Аз бях вече информиран в противонационалната дейност, ръководена от в. „Zukunft“ и специално върху ролята, която играеше Швайцер.

— Рил беше ли в услуга на полицията, получавал ли е инструкции, давали ли сте му пари? — пита председателя.

— Но тия въпроси сж наивни, казва адвоката Бертон. Сам свидетеля Рил призна, че е денонсирал всичко пред полицията.

— Виждали ли сте, сърди то пита председателя адвоката Бертон, полицейски комисар да лже пред сжда?

— Не само да лже, но познавам такива осждени за лжесвидетелствование, отговаря Бертон.

— Искате мене ли да оскърбите? — пита свидетеля Болц.

— Далеч тая мисъл у мене, отговаря Бертон.

— Вие не цените добре елзасци, казва прокурора.

— За Д-ръ Раклина ще кажа, продължава свидетеля Болц, в частния живот е един честен човек. Всички негови приятели ми казваха обаче, че той е един злочест човек в политиката. Той не може да разбере душата на елзасци. Той не може да повърва в тяхните французки чувства. Може би добросъвестно. Не писа ли сам той писмо през 1924 г., което прочее се изнесе, че елзаската буржуазия, като

една проститутка

се хвърли на шията на Франция?

Аз познавам Швайцера като добро момче, способно да страда и в затвора дори да отиде за една идея.

Шурмел е един добър баща и добър работник, но един свещеник за него казва: „Той е на бждащето“.

— Право е казва, адвоката Тома.

— Да, но след като хвърлихте съмнение върху неговата добросъвестност, отговаря председателя.

— Това което е важно да се отбележи, казва Болц, то е, че когато автономизма беше в своето пълно развитие, когато Елзас беше наводнен с брошурите на г. Д-ръ Ернст и от Франкфуртския институт, в това именно време, 1926 г., един баденски министър каза: „надеждите на германския патриотизъм сж концентрирани в мисълта за Елзас и Лотарингия.“

Свидетелът Буржоа, инспектор на комисарската академия казва:

— Аз съм силно оскърбен с едно публикувано от ворено писмо от Росе.

Той беше уволнен защото подписа манифеста. За него моите предшественици твърдеха, че Росе е бил чиновник от първа величина, но с лоши чувства към Франция. Дисертацията му дори за професор беше една апология на пенгерманизма. Такива сж и всичките му писани статии в училищното списание. Той дезавуираше всички учители дошли от Франция в Елзас, като некомпетентни.

Той беше един от инспираторите на стачката през 1920 г. Аз бях член в международната контролна комисия в Берлин и наблюдавах с какъв интерес там се следеше нейното развитие. В училищното списание, чийто директор беше Росе се печатаха статии против изпитите на френски език, а препоръчваше немския, като майчин език. Аз съмтам деяния на Росе, като злочестие и аз съм доволен, че сам той констатира това. (Защитата протестира).

През 1920 год. получих един рапорт с дата 20 май от помощник управителя на Висемберг в който се пише така: „Росе се знае за един германofil с чисти

болшевишки тенденции.

Той имаше в разположение един паспорт, който му даваше право на свободно движение в Германия. Той прави чести пътувания в Палатина. Тръбба да бъде измъстен далече от германската граница“.

Аз твърдя, казва свидетеля Буржоа, че в стачката имаше политическа подкладка, както в. „L'Humanité“ го писа, че стачното движение в Елзас се дирижира от интересите на подтиснатите малцинства. „Zukunft“ сжщо писа, че тая стачка е насочена срещу френската буржуазия.

Свидетелът свещеник Мюлеръ обяснява:

— Аз бях в Париж, когато започна да излиза в-к „Zukunft“. Сюрпризиран останах от това пробуждане, след десетгодишен сън. До тогава никой не смъеше, никой като че ли не мислеше за правата на това население. В-к „Zukunft“ излъже още в първите си номера с критика и апел към елзасци. Мене ми хареса, защото всичко което се пишеше беше право. И ако по някога имаше един недържан език, това беше по-скоро като реакция срещу известни срѣди, които мжно проумъваха въпросите за автономията, срещу неразбирането на проблемите и лошата администрация, отколкото срещу Франция.

Това не е само едно мое впечатление, а и убеждение. Нѣщо нове. Националният съвет в Елзас и Лотарингия писа на френското правителство, предлагайки му своята услуга за реализиране на общи задачи полезни за всички. То не само че не отговори, но счете, че подобно писмо не може то да приеме. Това донесе оскърбление за елзасци и утечки отношенията. Мене ме изправиха пред голѣмитъ военачалници. Аз им казах: „Напразно ще отидат всички ви усилия чрез бюрократиране да се гони развалянето на всичко онова, което е създадено у нас. — резултатът на една методична организаторност, която не се дължи на Германия, но на самите Елзас и Лотарингия“. По моето убеждение следователно трѣбба да се процедира

не чрез асимилация,

а чрез приспособление. Това обаче не се разбира. Присъдени към Франция, елзасци бѣха готови, въпреки всички мжнотии да дадат съдействие, което щѣше да бъде по-

добре оценено, облегайки се на дългия им опит.

Проблемата засегаше административното устройство. Не я разбираха. Постави се за културно развитие — и това не се разбира. Оформи се в економическо равенство и справедливост. Сжщитъ резултати. Чиновническата машинария спрѣ да действа. Идва г. Милеранъ. Създаде губернаторско управление. Но и то не даде очакваните резултати.

Очертах се тогава дветѣ тенденции — на централизацията и регионализма, на областните интереси. Явиха се брошури против централизацията, за автономизма. Предизвикаха се голѣми дебати в парламента. И ние видѣхме старитѣ партизани на децентрализацията, каквѣто бѣше социал-демократ Полъ Бонкуръ, се отказаха от тая идея и защитиха срѣдневековния централизъм в управлението.

Не може елзаския въпрос да се разреши друго-яче освен чрез принципа на децентрализацията, чрез регионализма. Много усилия и много жертви ни струва нашата борба. Д-ръ Риклинъ служи върно на Елзас при един друг режим, както и при режима на Франция. Той не заслужава тоя режим на третиране, на каквѣто днес е изложен. Що се отнася до Росе, той беше сцѣлата си душа на страната на недоволствующите чиновници и постигнаха резултати. За нищо на свѣта не мога да вървам, че в тяхната борба има чужда подкладка или чуждо злато.

Свидетелът Брогли тогава депутатът от Горния Рейнъ обяснява:

— Автономията не е нов въпрос за елзасци. Ние я искаме при режима на германците. Ние искаме да станеме една конфедерирана държава в общата германска конфедерация. Ние искаме да бждеме

независима държава,

съ самостоятелна администрация и законодателно тѣло. Сжщото искаме и при Франция. Нашите искания и днес се резюмиратъ така: всички въпроси от национален характер, външна политика, организация на армия да останатъ независими от общата политика на държавата, но всички други въпроси да останатъ наши въпроси, ние да си ги разрешаваме. Аз не знаехъ за комплота, освен чрез обиските, които се извършиха дори и у мене. Оттогава нищо не зная. Но това което ме очудва то е, какъ можаха да се обединятъ толкова много хора сж различни убеждения. И аз си го обяснявам, че за тях нѣма друга цѣль, освен да подчинятъ убежденията си на идеята за автономията, която е основата на народния съюз, чийто председател съмъ от 1919 г. И аз съжалявам, че твърде произволно се слива автономизма с сепаратизма.

За Д-ръ Риклинъ, ще кажа, че и германците по сжщитѣ поводи го преследваха за голѣмо предателство. И сж мене беше сжщото. Обвиниха ме, че съм издал на френците секрети на една крепост и нѣкои парламентарни документи, които аз съм ималъ като депутат от Райстага.

Шурмелъ не само по произход, но и по душа е един

добър французинъ, ала той е още по-добър елзасецъ. Нищо неестествено нѣма в това да се бори за правата на елзасци. Росе никога не е работил за сепаратизма. Проекта на народния съюз, на Хайматбунда не отива до такава крайност с автономизма, колкото изработения проект от Хенеси, който виждаше в регионализма начина за

събаряне заблужденията

на централизма.

През 1921 г., генералъ Буржоа, сенаторъ от Горния Рейнъ ми пишеше, че той получилъ писмо отъ Поанкаре, в което му казва какъ не вижда друго лѣкарство за болестта на елзасци и лоренци, освен да се разширятъ правата на префекта.

Това бѣше началото на борбата и генералъ Буржоа, който бѣше до тогава с нас, от тогава ни даде грѣбъ.

Явява се свидетеля свещеника Хеги, един от най-опасните за французите пионери на автономизма, но когато не можаха да поставятъ на подсъдимата скамейка. Той заявява:

— Какво аз мисля за автономизма и комплота? По-добре е да ви кажа какъ мисля за комплота, защото се мислѣше, че аз съм шефа. Е добре, аз не познавамъ този комплотъ, освен от това което съм чул и то след откритие на процеса.

— Не мислите ли, пита защитата, че тоя комплотъ бѣше една предизборна маневра?

— Разбира се. Това е и мое убеждение. Кой може да допусне че наистина е имало комплотъ?

— Правосъдието никога не е било в услуга на политиката, възразява председателя.

— Аз съм искрено убежден, че настоящето автономистическо движение, е продължение на елзаската политика от друго време, през германския режим — политика на регионализъм, която тогава отиваше по-далеч в отдѣляне на областта в самостоятелна единица, защото

федерализма сжществуваше

вече в Германия, а в Франция не сжществуваша. И какво нещастие е за тия господа тук (сочи подсъдимите), че не сж познавали проекта на Хенеси, за сепаратизма. Тръбваше новия проект да възприематъ, защото щѣха да спечелят и нѣмаше сега да бждатъ тука. Елзас трѣбба самостоятелно да се управлява, да урежда своята администрация, своята сжда. Тогава френците ще разбератъ по-добре елзасци и елзасци — френците.

Още през 1914 г. сж Д-ръ Риклинъ и Жоресъ на интернационалния френско-германски конгресъ в Базелъ, ние говорихме вж установяване на регионализма против централизацията. Ако ни се дадѣше, ние ще се успокоимъ, от рече ли ни се, ние ще продължимъ борбата. Тогава Франция нищо не губѣше, а само щѣше да спечели.

— У васъ правиха ли обискъ? — пита адвоката Жегле.

— Да, но нищо не намѣриха. Азъ подозирахъ тоя обискъ и за това всичко изгорихъ. Азъ не желаехъ кореспонденцията сж трети лица да влѣзеплати, а плащатъ голѣми да-

вж чржди ржце да се гаврятъ сж нея.

Председателя чете нѣкои писма отъ католическия владица в Стразбургъ, сж които последния обвинява свещ. Хеги, че много се бъркал в политиката.

— Това е негово мнение. Причините сж много за неговото недоволство — слабото посещение нашите училища отъ децата на чиновниците, дошли от Франция и пр.

Председателя чете статии из в. в. „Kurier“ и „Zukunft“, вж които се говори за единния фронтъ и съюзъ сж комунистите.

— Да, така е. И тоя въпросъ има своята история, както обяснихъ вече, още отъ борбата ни сж Д-ръ Риклинъ като депутатъ в Райхстага. Елзаския въпросъ е национален въпросъ и следователно

на всички елзасци

включително и комунистите. Вж него нѣматъ мѣсто партийните убеждения.

— На какво отдавате избора на Д-ръ Риклинъ и Росе? — пита защитата.

— Този въпросъ не може да се поставя — отговаря председателя.

— Добре, какъ мисли свидетеля какво е мнението на елзасци за тоя процесъ?

— Елзаския народъ не върва вж никакъв комплотъ. Правителството е зле информирано върху цѣлата тая история. Полицийското досие се движи сж една лекота. Нали предложиха на Д-ръ Риклинъ да се откаже отъ кандидатурата си за да се ликвидира и сж комплота?

Председателя чете писма, които презъ течението на процеса е получилъ. Вж едно генералъ Буржоа пише за една резолюция, вж която му се приписва участие, че той се е противопоставилъ, а тя била дѣло на свещ. Хеги. Генералъ Тауфлибъ сжщо така пише, че фразата, която е произнесълъ „Елзас и Лотарингия на елзас-лоренци“, не бива да бжде тълкувана само сж идеята на автономизма. И трето едно писмо изпратено отъ Вилди отъ Лозана сж което обяснява, че сѣлките третираны сж д-во „Ервиния“ сж една отъ многото други на времето сключени вж Швейцария и че дадените отъ него суми вж заемъ на Фашхауеръ сж швейцарски суми и че сж послужили за купуване на швейцарски машини.

— Приписва ми се, продължава свещ. Хеги, че съм бил вж връзки сж Римъ и че получавамъ инструкции отъ Ватикана. Всичко това отхвърлямъ сж възмущение. Нашата политика нѣма

никакви връзки

сж Римъ.

Свидетелътъ Беронъ, новоизбранъ депутатъ-комунистъ, отъ Тиенвилъ, обяснява:

— Върно е че вж Мозелъ има автономистическо движение. То може би е много повече развито вж Елзасъ. Характерното е че това е една борба на класите. Азъ зная, че полицията правѣше усилия да вкара и нашата партия вж тоя комплотъ. Ние и м а м е по това едно писмо отъ Рилъ, което е характерно. Обратно на нашето движение, елзаското има економическа основа. Работниците иматъ малки за-

нции. Селяните производители на хмелъ, сж бойкотирани отъ едритъ собственици. Сждебнитъ заседатели се намиратъ предъ единъ несъществуещъ комплотъ, защото кому е по-трѣбно да става конспираторъ за да добие по-добро съществуване? Тогава и ние въ Мозелъ трѣбва да сме конспиратори. Въ качеството си на секретаръ на комунистическата партия въ Елзасъ и Лотарингия азъ играхъ най-големата роля въ стачката презъ 1920 г. Нито Росе, нито християнскитъ синдикати не участваха. Движението се водѣше отъ общия трудовъ синдикатъ. Програмата на комунистическата партия

е плебисцитъ

на националнитъ малцинства да разполагатъ сами съ себе си. Никога нито единъ отъ нашитъ хора не е бивалъ преследванъ за това.

Карлъ Шнайдеръ обяснява: Азъ познавамъ пастора Хаилъ отъ 20 год. Ние двамата при надлежахме къмъ прогресивната партия. Да се каже, че той е билъ винаги партизанинъ на регионализма, значи да се каже истината. Да му се припише, обаче сепаратизъмъ, то значи да се направи голѣма грешка.

Свидетелътъ Шлиндеръ разправя:

— Солвеенъ, — това е единъ талантливъ художникъ и писателъ. Презъ войната той бѣше злѣ гледанъ отъ немцитъ. Той устройваше изложби въ Германия, и ако неговитъ работи тамъ се пласиреха, дължи се на факта, че Германия продължаваше да бѣде добъръ пазаръ за Франция. Той никога не бѣше политикъ, а само единъ артистъ, и никога неговия патриотизъмъ не е бивалъ подозиранъ.

Свидетелътъ Шмидъ, младъ литераторъ отъ Мюлузъ разправя:

— Познавамъ добре Рилъ. Той е провокаторъ. Следъ единъ конгресъ на малцинствата въ Базелъ

самъ ми предлагаше

германски парични средства за започване на едно списание за пропаганда.

Тругъ Шнайдеръ обяснява: Билъ съмъ въ групитъ за протекция. Иначе, обаче не сме разполагали съ картченици и автомобили-камиони. Ние сме имали само своитъ бастони за да се браниме.

Свидетелътъ Вансъ казва:

— Провокациитъ особено следъ войната сж много. Моя баща бѣше жертва на тѣхъ. Бѣше арестованъ, сжденъ отъ воененъ сждъ за голѣмо предателство. Щѣше да бѣде осжденъ на застрелване, ако прокурара на време не се опомни. Дръ Риклинъ има голѣма заслуга, че спаси много хора несправедливо обвинени отъ агентъ-провокатори. Това не се забравя. И когато следъ всичко това се говори противъ него, че искалъ да откъсне Елзасъ и Лотарингия, за да се присъедини къмъ Германия това никога нѣма да повѣрва.

Прочита се едно писмо отъ бившия германски префектъ въ Мозелъ Баронъ Фонъ Кьонингенъ, съ което се възмущение отхвърля казаното отъ полиц. комисаръ Бауеръ, че той или неговия бабалкъ сж подкрѣпiali елзаското движение.

Последния свидетел Валтеръ разправя:

— Автономистическото движение за мене е движение на регионализъмъ — на областни интереси. Ако това е престѣпление

Българскитъ малцинства въ Ромъния

В. „Диминяца“ съобщава, че по отношение българскитъ малцинства въ Ромъния събрание то на д-вото за О. Н. въ Хага е възприело резолюцията гласувана отъ комитетата за малцинствата въ миналата конференция въ Брюкселъ и е взело актъ отъ нея за осигуряване при добро разбиращелство между ромънското и българското д-ва, за да се прѣмахнатъ несъгласията по тия търкания.

Въ разискванията участвали разни оратори, констатирали се е примирителния духъ на ромънското прѣдложение, което улеснило единодушното възприемане на резолюцията.

Б. Р. Все примирителенъ духъ съществува въ разнитъ срещи, между ромънски и български голѣмци, а въ дѣйствителностъ грабежитъ и терора въ Добруджа не спира. Какъвъ е тогава тоя примирителенъ духъ? Не се ли служи на денационализацията на Добруджа съ цѣлата тая политика?

Пжтищата

за обслужване на бѣжанцитъ

Наредъ съ всички други работи и въ връзка съ настаняването на бѣжанцитъ, закона за селско-стопанското настаняване предвижда едно подобрене на средствата за съобщение въ бѣжанскитъ селища. За цѣлата освенъ подобренитъ на старитъ се строятъ и нови пжтища отъ първостепенно стопанско значение.

До сега отъ средствата на заема сж построени 3 шосета: 1) Кюприя — Василико, 2) Елхово — Каваклий и 3) Бургазъ — Малко-Търново.

Започнатъ е сжщо строежътъ на нормална ж. п. линия, която ще свързва Раковски, Хасково и Мастанлии съ дължина 100 километра и тунелъ 1,100 м. частъ отъ която е вече въ експлоатация.

Тази линия ще има значение освенъ за бѣжанцитъ още и за цѣлия Мастанлийски окръгъ.

Ромънския зеъмъ

Споредъ в. „Диминяца“, националъ-цариниститъ сж обявили борба и срещу предлагания отъ Банкъ Де Франсъ авансъ отъ 300 мил. франка, заявявайки, че не бива да се приематъ никакви аванси, до като не се знаятъ условията на заема, а аванса значи утре да се приематъ всички чужди условия. Подиректорътъ на Банкъ Де Франсъ Шарлъ Ристъ, който недавна бѣше въ Америка да събира американски долари за Франция, понастоящемъ е въ Букурещъ и води преговоритъ около аванса.

Безъ да се уговарятъ и безъ да се знаятъ условията съ главнитъ банки по стабилизацията ромънски заемъ, опозицията се обявява противъ, пише в. „Диминяца“.

най-големия престѣпникъ трѣбва да бѣде генералъ Буржоа и затова преследванъ, сж комплотъ азъ не вѣрвамъ, особено следъ настѣпилото успокоение. Самъ Поанкаре обеща на елзаскитъ депутати, че ще се распекиратъ правата на елзасци.

Борбата на хората около „Zukunft“ трѣбва да се схваща, като реакция срещу жестоката и много брутална асимилация.

Приключва се разпита. Взематъ думата прокурора.

(Следва).

Д-ръ П. Вичевъ

Помената акция въ София За Старо-селскитъ кланета

На 8 т. м. по инициативата на младежкия добруджански съюзъ, на д-во „Добруджа“ и на група добруджанци се отслужи панахида въ черквата „Св. Седмочисленици“. Хоръ подъ вѣщото диригентство на оперния артистъ Панайотъ Димитровъ взе участие. Присъствуваха само бѣжанцитъ отъ добруджанския кварталъ.

Отъ Изпълн. комитетъ никой не се яви. По тоя поводъ възмущението бѣше голѣмо. Наистина не бѣше юбилей на „заслужили“ дѣйци, нито бѣше банкетъ или чай, а това бѣше единъ трауръ, единъ поменъ, единъ живъ протестъ, за невинно избити 53 селяни въ Старо-село отъ жестоката ромънска администрация и войска. Може би повода за това да смущаваше. Може би.

Говори г-жа Дора Габел — Пенева доста съдържателно по случая. Тя наблегна една вѣрна мисль, — че тия жертви сж жертви на една величава борба, за права и за свободи. Жертвитъ колкото и невинни да бѣха, тѣ постоянно напомнятъ нашия дългъ, тѣ само засилватъ редоветъ на организацията ни.

На мѣстото на единъ убитъ явяватъ се съ хиляди. А това укрѣпва вѣрата въ правотата на нашата кауза и въ нейното тържество.

Говори отъ младежкото д-во въ София Д. Ганевъ. Той очерта царската система поддржана отъ високо за унищожението на малцинствата и денационализацията на цѣли области. Заблуда е да храниме надѣжди въ нѣкакви международни институти. Само въ широката организация на подтиснатитъ народности лежи успѣха на борбата за свободата. Всички други пжтища сж доказали, че водятъ до изстреблението на поробенитъ, какъвто е случая съ Старо село.

Последенъ говори П. Пейчевъ, който изнесе подробности по убийствата въ Старо село.

Отъ черква добруджанци отидоха и положили букетъ отъ живи цвѣта на паметника на Левски. Тукъ говори младежа Ив. Георгиевъ, като предложи да се почете паметътъ на добруджанския дѣецъ Дочо Михайловъ, който бѣше единъ достоенъ наследникъ на народния герой — апостола на свободата Василь Левски.

На всѣкъждъ въ провинцията бѣха устроени помени акции за убититъ въ Старо село.

Пресушване на блатата

За да се добиятъ нови земи за обработване, въ планътъ за селско стопанското настаняване на бѣжанцитъ е предвидено пресушването и отводняването на 8 блатъ, отъ които ще бѣдатъ пресушени само 6, а именно:

Месемврия — 11,000 декари, Ваякъой (бургаско) 29,000 дек., Стралджа (ямболско) 22,000 дек., Карабоазъ (никополско) 170,000 дек., Екезлий (бургаско) — 7,500 дек. и Гигенъ (свишовско) 131,000 декари.

Техническата подготовка на работитъ е привършена. Плановетъ вече сж готови.

За сега сж обявени търгове за пресушването на месемврийското и карабоазкото блатъ, които представляватъ една площъ отъ 181,000 декари

Заповената банда

по добруджанската граница, въ която сж намѣрени 240,000 лей, и която бѣше задържана въ Варна е прѣдadena вече на сждебнитъ слѣдствени власти.

Германското предложение

за малцинствата предъ О. Н.

Берлинъ, юлий 1928 г.

Германското д-во за О. Н. е депозирало следното искание предъ О. Н.:

„Мирнитъ договори, които завършиха свѣтовната война, по политически, стопански и военни съображения, не можаха да удовлетворятъ правото за самоопредѣление на народитъ и останалитъ издигнати отъ Wilson положения, та маситъ отъ инороднитъ групи, които останаха като малцинства въ чуждонационалнитъ държави, да могатъ да разполагатъ и да се радватъ на естествения имъ минимумъ.“

„За премахването на тая празнота въ мирнитъ договори бидоха създадени известни сдружения за защита на малцинствата. Че справедливото третиране на малцинствата е едно предусловие за европейския миръ и запознаване на европейското правово положение бѣше вече два пжти признато въ пълното заседание на О. Н. На 20 декемврий 1920 г., то отправи молба къмъ неоприемащитъ се държави въ О. Н. да поематъ задължения за провеждане на общитъ клаузи за правата на малцинствата, което задължение, държавитъ приеха въ извстнитъ декларации по малцинствата. Въ предварителнитъ заседания на комисията при О. Н., външния министър на Чехословашката република заяви, че подтискането на малцинствата въ Европа би означавало едно сериозно застрашаване на мира.“

„Тогава заседанието на О. Н. изказа гледище „Voci“ на 21 септемврий 1922 год. всички държави въ О. Н. да започнатъ да прилагатъ поне общитъ клаузи на договоритъ за малцинствата, по отношение на малцинствата въ тѣхъ.“

„Както е изтъкнато въ нотата на Клемансо отъ 24. VI. 1919 год., правото на малцинствата представлява една не-обходима, съществена частъ за системата на мирнитъ договори. Неговата практическа стойностъ е едно предусловие за запазване на мира. Една отъ най-важнитъ статутни дачи на О. Н. се явява и тая, да бди за провеждането на поетитъ международни ангажименти по отношение правото на малцинствата. Колкото обаче неупоримо и неупорено е основното значение на

правото на малцинствата за свѣтовния миръ, толкова по малко се е удало до сега тая задача да бѣде изпълнена. Едва ли има нѣкой сериозенъ политикъ, добре ориентиранъ по засегнатитъ въпроси, който при затегнатитъ положения, появили се въ резултатъ на неразрешената проблема на малцинствата, да не съзира сериозно заплашване на европейския миръ. Това застрашително състояние налага да се намѣрятъ средства за помощъ. При всички важни задачи наложени му отъ статута, О. Н. е прибѣгвало до средството, чрезъ комисии да третира проблемата въ нейното теоритическо значение и практическо боравене.“

„Ето защо, германския съюзъ на дружеството за О. Н. отправя належаща молба къмъ О. Н. да учреди една постоянна комисия за въпроси на малцинствата.“

„За образуването на комисията се препорѣчватъ следнитъ насочни линии, които се спазиха при образуването на мандатната комисия:

1) „За членове да бѣдатъ избрани личности неотговорни предъ своитъ правителства.“

2) „Членоветъ да бѣдатъ взети отъ ония държави, които сж заинтересовани, така или иначе отъ проблемата на малцинствата, а сжщо, — и именно въ болшинството, отъ ония държави, които не сж заинтересовани отъ европейската проблема на малцинствата.“

„Тая комисията ще има най-вече следнитъ задачи:

1) „Да проучава отдѣлнитъ въпроси на миноритарната проблема, за да бѣде въ състояние да прави всѣка година по единъ докладъ предъ заседанието на О. Н. върху актуелното положение на въпроситъ за разнитъ европейски малцинства и тактическо спазване на клаузитъ за правата на малцинствата, както и да прави своевременно предложения за провеждането на договоритъ.“

2) „Да сътрудничи на О. Н. и да надзирава, какъ се тритиратъ и разглеждатъ случаитъ подлежащи на неговата компетентностъ.“

Ще видиме дали и това изложение, както много други не ще отиде въ дълбокия архивенъ лабиринтъ на Женевския институтъ.

Д-ръ Грець

И ученицитъ бѣгатъ

отъ Ромъния

В. „Диминяца“ констатира, че учебната система въ Ромъния особено спрѣмо ученицитъ отъ националнитъ малцинства е много жестока. Тѣ се подлагатъ на изпитъ предъ много комисии, задачата на които е да проваля въ изпититъ ученицитъ отъ инороднитъ елементи. Презъ западнитъ граници множество ученици-абитюриенти бѣгатъ въ Унгария и Австрия да полагатъ изпити за зрѣлостъ. Следъ това завършватъ више образование въ западнитъ университети и се завръщатъ въ Ромъния, която е длъжна да легализира дипломитъ имъ и което става много по-лесно.

Вестника осжда цѣлата тая система, която излага Ромъния както въ очитъ на инороднитъ малцинства, така и въ странство и въ края на краищата резултатитъ сж тъкмо обратнитъ на тия, които тя гони съ нея.

И Троцки се връща

Споредъ сведения презъ Лондонъ, съобщаватъ отъ Рига, че и Троцки който бѣше интерниранъ ще бѣде възвѣрнатъ тая година. На него щѣли да повѣрятъ въ европейска Русия единъ постъ съ по-малко значение.

312 милиона долара

Франция продължава да събира излишека отъ американското злато. Съобщаватъ отъ Нью-Йоркъ, че новъ товаръ отъ 56 милиона долара е натоваренъ на параходъ и изпратено за Франция.

Отъ септемврий 1927 г. до сега за Франция е изпратено отъ Америка злато оценено на 312 милиона долара равно на 43 милиарда лева. Така Франция се готви да става кредиторъ въ Европа и да дирижира политиката ѝ.

БЪЖАНЦИТЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Пълни подробности по числото имъ. — Настаняването. — Ролята на Дирекцията

Отъ освобождението на България до края на 1915 година, и следъ войнитъ числото на бѣжанцитъ у насъ е достигнало цифрата 375,000 души.

Силно нарастване се отбѣлзва следъ свѣтовната война, когато България загуби не само окупирани области, но и части отъ своята територия. По настоящемъ числената картина на бѣжанцитъ надминава цифрата 550,000 души.

Докато бѣжанцитъ отъ първитъ години следъ освобождението сѣ успѣли да се настанятъ сами, масово придошли тѣ бѣжанци следъ 1923 до 1928 година се явиха въ най окаяно положение и въ нужда, въ тѣжестъ на държавата

Последната склучи единъ заемъ възлизашъ на 2,250,000 лири стерлинги.

Учреди се и Главната Дирекция за настаняването на бѣжанцитъ, която преди всичко трѣбваше да се занимае съ събиране точни сведения за всички бѣжанци намиращи се у насъ.

Споредъ събранитъ данни ние въ настоящия моментъ имаме следната картина:

1. Отъ източна Тракия у насъ има бѣжанци 14,457 семейства или 62,720 лица.

2. Отъ западна Тракия — 7,539 семейства или 32,710 лица.

3. Отъ Сръбска Македония — 2005 семейства 8,700 лица.

4. Отъ Гръцка Македония — 14,291 семейства, 62,010 лица.

5. Отъ Западнитъ покрайнини 1,556 сем. 6,750 лица.

6. Отъ Добруджа — **3,167** семейства, 13,740 лица и

7. Отъ Мала Азия 1,561 семейства, 6,774 лица.

Всичко до края на май т. г. е имало 44,457 бѣжански семейства или 193,404 бѣжанци за настаняване, което ще рече 3.5% отъ целото население на България.

Това разбира се е установениятъ численъ обектъ само за селско стопанското настаняване на бѣжанцитъ чрезъ средствата на заема, безъ бѣжанцитъ по градоветъ не подлежащи на подкрепа отъ тоя заемъ. Въ тия числа не влизатъ и емигрантитъ отъ визирани области.

Въз основа закона за селско-стопанското настаняване на бѣжанцитъ последнитъ ще трѣбва да се снабдятъ освенъ съ земя и дворни мѣста, а още съ земеделски инвентаръ съ модерни риболовни мръжи и уреди за поощрение на риболовството.

Обзавеждането съ всички тия необходими се свежда къмъ следнитъ количества живъ и мъртавъ земеделски и риболовни инвентаръ: плугове 26,870, брани 8,324, коли и каруци 20,994, работенъ добитъкъ 32,900 глави, рибарски орждия — 33 комплекта и семена за посѣвъ — нѣколко милиони килограми.

Отъ целия този инвентаръ до 1.VI. е раздаденъ следния:

Въ Бургаския окръгъ: 605 коня, 2010 вола, 279 крави, 772 биволи, 1811 коли, 2116 плугове, 218 брани, 4 комплекта риболовни материали и 2,529,990 кгр. семена за посѣвъ;

Въ Варненския — 290 коня, 1040 вола, 181 крави, 96 биволи 659 коли, 892 плуга, 296 брани и 418,953 кгр. семена;

Въ Видинския — 5 коня, 60 вола, 7 крави, 67 коли, 69 плуга, 59 брани, 18,227 кгр. семена;

Въ Врачанския — 22 коня,

10 вола, 23 крави, 4 биволи, 31 коли, 81 плуга, 43 брани и 23,427 кгр. семена;

Въ Мистанлийския — 31 коня, 79 вола, 8 крави 1 биволъ, 175 коли, 32 плуга, 9 брани и 98,906 семена;

Въ Петричкия — 139 коня, 200 вола, 37 крави, 21 биволи, 69 коли, 36 плуга, 14 брани, 58,641 кгр. семена;

Въ Пловдивския — 29 коня, 77 вола, 26 крави, 16 биволи, 113 коли, 71 плуга, 13 брани и 57,155 кгр. семена;

Въ Плевенския — 55 коня, 63 вола, 131 крави, 32 биволи, 118 коли, 111 плуга, 32 брани, 83,503 кгр. семена;

Въ Русенския — 95 коня, 315 вола, 77 крави, 40 биволи, 118 коли, 362 плуга, 49 брани и 25,324 кгр. семена;

Въ Търновския — 17 коня, 52 вола, 41 крави, 11 биволи, 162 коли, 122 плуга, 39 брани и 52,188 кгр. семена;

Въ Хасковския — 85 коня, 460 вола, 70 крави, 36 бивола, 330 коли, 138 плуга, 20 брани и 34,130 кгр. семена;

Въ Шуменския — 101 коня, 407 вола, 40 крави, 96 биволи, 439 коли, 353 плуга, 56 брани и 148,439 кгр. семена и

Въ постройка за сега сж 1,451 къщи, а сж привършени всичко 324.

Или общо раздаденъ инвентаръ до 1 юний т. г. 1,474 коня, 3279 вола, 1,320 крави, 1,075 биволи, 3,977 коли, 4,383 плугове и 831 брани.

Бѣжанцитъ настанени до месецъ мартъ възлизатъ на 12,918 семейства. Отъ мартъ до 1 юний сж настанени още 1,932 или всичко до края на май — 14,850 семейства.

За погасяването на средствата отъ заема изразходвани за настаняването на бѣжанцитъ и за редовното изплащане на бѣжанскитъ задължения държавата е гарантирана съ договорни ипотеки на недвижимоститъ и залогъ на движимоститъ и инвентарнитъ предмети.

Къщитъ се погасяватъ въ срокъ отъ 15 години, а инвентара — въ срокъ отъ 5 години, а земитъ дългосрочно въ 40 години.

Лихвитъ на бѣжанцитъ сж еднакви на тия, които държавата плаща 7%.

Актоветъ за собственостъ сж освободени отъ гербъ и каквито и да било такси по прехвърлянето.

Бѣжанцитъ отъ източна Тракия, чиито имоти бидоха конфискувани отъ Турция, изплащатъ само 50% отъ стойността на раздаденитъ имъ земи, а ония дошли отъ Гърция, които притежаватъ български държавни облигации, могатъ да заплащатъ задълженията си съ тѣхъ.

Всички генерали Чангъ Кай Шекъ, Фенгъ Ю Сюангъ, Пей Цонгъ Ке и Ли Це Самъ се събрали въ Пекингъ на конференция, за да обсъдятъ кой военачалникъ колко ще трѣбва да демобилизира отъ войскитъ си.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

СЪБИТИЯТА ВЪ КИТАЙ

Борбата продължава. Ревизия на договоритъ. Англия се противи. Япония сжщо. Мърки противъ чужденцитъ.

Гражданската война въ Китай продължава. Борбата е голѣма особено между военнитъ и цивилни власти. Агитацията за демобилизирането на армията е голѣма.

Една банкерска група, която бѣше авансирала презъ пролѣтътъ 80 милиона долари за експедицията противъ севернитъ войски е депозирала ултиматумъ на финансовия мръ, съ който иска намаление на войскитъ, безъ което никакви заеми нѣма да се дадатъ на Китай. Като послѣствие, националиститъ обещали да употребятъ 20% отъ войскитъ за поправка на пѣтища и канали.

Банкеритъ останали недоволни. Тѣ искали да се намали войската отъ 2 мил. на 500 х. души.

Национ. правителство е одобрило приготвената програма отъ външния мръ. Тя предвижда:

1. Всички сжществующи договори които изтичатъ се обявяватъ за нежществующи; 2. национ. правителство ще пристъпи къмъ ревизия на всички договори, чиито срокъ не е изтекълъ; 3. единъ времененъ режимъ ще се установи до като се сключатъ нови договори; 4. чужденцитъ въ Китай ще се ползватъ отъ равни права съ китаяцитъ и 5. презъ времето до изработването на новата данѣчна система, ще бѣде въ сила старата тарифа. За послѣдната чуждитъ сили нѣма да бждатъ питани.

Чужденцитъ сж длъжни да се подчиняватъ на китаяскитъ закони. Данѣчната система за сѣга еднакво китаяци и чужденци.

Английското правителство счита, че национал. правителство въ Китай не е стабилно, не е признато и отказва съ него да третира горнитъ въпроси, до като не даде доказателства за стабилностъ.

Японцитъ на свой редъ заявяватъ че и тѣ не приематъ да преговарятъ и считатъ, че тѣхния договоръ сключенъ съ Китай на 1896 г. изтичалъ на 1931 г.

Италианцитъ пъкъ считатъ че тѣ могатъ да преговарятъ за ревизия на договора си само що се отнася до търговскитъ отношения и то при условия шото италианцитъ да бждатъ третираны еднакво съ другитъ чужденци.

Всички генерали Чангъ Кай Шекъ, Фенгъ Ю Сюангъ, Пей Цонгъ Ке и Ли Це Самъ се събрали въ Пекингъ на конференция, за да обсъдятъ кой военачалникъ колко ще трѣбва да демобилизира отъ войскитъ си.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Представителитъ на унгарскитъ малцинства заявяватъ, че тѣ нѣма да преустановятъ борбата си до като не видятъ реализирани предвиденитъ въ договоритъ права за малцинствата, до като тѣхната националностъ не се зач те и до като не имъ се осигурятъ всички условия за националното си развитие съ автономия въ културнитъ институти.

Главна Дирекция за настаняване бѣжанцитъ

Обявление

№ 9158

На 6 августъ 1928 година въ 15 ч. (3 часа следъ обѣдъ) въ помѣщението на Софийското Окръжно Данѣчно Управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на предприемачъ извършването на работитъ **за осушаването на месемврийското блато** — Приблизителната стойностъ на предприятието е 16,200,000 лева. Залогъ за вземане участие въ търга е 2 на сто отъ опредѣлената приблизителна стойностъ на предприятието, който при подписването на договора ще се попълни до 5 на сто отъ добитата на търга обща цена.

Всичкитъ разноси, направени по търга, по сключване и обгербване на договора, както и обгербването на тържнитъ книжа и всички други книжа, подлежащи на обгербване, сж за смѣтка на предприемача. Освѣнъ залогътъ конкурентитъ трѣбва да представятъ и изискуемитъ се по чл. 125 и 127 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията документи.

Поемнитъ условия и другитъ тържни книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ Отдѣлението за водитъ при Министерството на Земледѣлието и Държавнитъ имоти, ул. „Клементина“ № 18.

Гр. София, 30 юний 1923 год.

ОТЪ ГЛАВНАТА ДИРЕКЦИЯ

Главна Дирекция за настаняване бѣжанцитъ

Обявление

№ 9707

На 20 августъ 1928 год. въ 10 часа предъ обѣдъ въ помѣщението на Софийското окръжно данѣчно управление, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ **направата на дига между ккм. 7+650 и 30 + 852.87 за предпазване Карабоазката низина; на 17+980 ккм. отводнителни канали; на единъ двутѣбенъ шлюзъ и на четири трѣбни водостоката къмъ тѣхъ.**

Приблизителната стойностъ на предприятието е 50,000,000 лева. Залогъ за вземане участие въ търга е 2 на сто отъ приблизителната стойностъ на предприятието, който при подписване на договора ще се допълни до 5 на сто отъ добитата на търга обща цена. Всички разноси по сключване и обгербване на договора, както и обгербване на тържнитъ и други книжа, подлежащи на обгербване, сж за смѣтка на предприемача. Освѣнъ залога конкурентитъ трѣбва да представятъ и изискуемитъ се по чл. 125 и 127 отъ Закона за бюджета, отчетността и предприятията документи. Поемнитъ условия и другитъ тържни книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ отдѣлението за водитъ при Министерството на Земледѣлието и Държавнитъ имоти ул. „Клементина“ № 18.

Гр. София, 10 юлий 1928 год.

ОТЪ ГЛАВНАТА ДИРЕКЦИЯ

Главна Дирекция за настаняване бѣжанцитъ

Обявление № 9276

На 21 юлий 1928 г. въ помѣщението на Софийското окръжно данѣчно управление на 15 ч. (3 ч. следъ пладне) ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на предприемачъ **доставката на 15,000 нормални джбови траверси**, нуждни за постройката на ж. п. линия Раковски—Хасково—Мастанлъж.